

ΕΤΣΙ ΠΟΛΕΜΟΥΝ ΟΙ ΑΝΤΑΡΤΕΣ ΤΟΥ ΜΑΡΚΟΥ

Δ' (Τελευταίο)

Οι Μπουραντάδες κινήθηκαν ενάντια στο ύψωμα, μου είπε θυτώντας με ο νεκρός διμοιρίτης. Δεν είχε ξημερώσει ακόμα καλά καλά κι' η Ανατολή από βάθος ήταν ολοκόκκινη.

Ήμουνα πάνω στο ύψωμα του Ζωντάντεπε στον Έβρο μαζί με μια διμοιρία της ΔΝΕ και λίγες θρησιτάδες γυναίκες που δούλευαν στα τριγύρω χωράφια. Το ύψωμα τούτο βρίσκεται καμιά δωδεκαριά χιλιόμετρα από το Διδυμότειχο και δεσπόζει μιας μεγάλης πεδιάδας με κάμποσα χωριά. Οι μοναρχοφασίστες επιδίωξαν πολλές φορές να καταλάβουν τούτο το ύψωμα γιατί τούς ήταν σφήνα στα πλευρά, μα πάντα έφευγαν καταματωμένοι από τα αντάρτικα κτυπήματα.

Σε λίγο κινητοποιήθηκε η διμοιρία, οι γυναίκες πήραν τα όπλα τους, κοινά Έγγλέζικα μονατούφεκα, και πήραμε θέσεις. Δεν είδα ποθενά πανικό ή άνησυχία, σάμπως και ναταν μια συνηθισμένη μέρα. Τα παιδιά τραγουδούσαν κι' άλλοι άστετευόντουσαν. Πολλές από τις γυναίκες δεν ήξεραν καλά τον χειρισμό του όπλου και ζητούσαν να μάθουν τι έπρεπε να κάνουν αν έκαναν εμπλοκή.

Οι Μπουραντάδες κύκλωσαν το ύψωμα και κινούνταν από 4 κατευθύνσεις με σημαντικές διαάμεις, ιππικό, πυροβολικό και τάνκς. Ο μεγαλύτερος κίνδυνος για την ώρα ήταν η πλευρά προς το Μαυροκλήσι, όπου βρισκόταν μια Ίλη ιππικού. Έτσι τοποθετήθηκε εκεί ο κύριος όγκος της διμοιρίας, στάληκαν 10 γυναίκες μ' ένα όπλοπολυβόλο σ' ένα βράχο στην άλλη πλευρά και 2 άντρες με όπλοπολυβόλα στις άλλες δυο πλευρές.

Δεν τροφτάσαμε να ταμπουρωθούμε και αρχίσαν να σφυρίζουν από πάνω μας οι όλμοι.

Εγώ βρισκόμουν σ' ένα μιάσμα περί τα 100 μέτρα σ' άριστερά της θέσης των γυναικών.

Οι Μπουραντάδες πλησίαζαν δειλά με πολύ μεγάλες πρόφυλάξεις. Απειχάν ακόμα αρκετά από μας μα τους βλέπαμε καθαρά.

Στον άριστερό μου τομέα, που τον υπεράσπιζε η διμελής ομάδα, ακούστηκαν εκρήξεις. Πάτησαν τον γάτο, ακούστηκε μια φωνή. Τούτο στην αντάρτικη γλώσσα πάει να πει «έπιασαν στο ναρκοπέδιο». Η σκηνή ήταν ωραία. Οι Μπουραντάδες έτρεχαν σαν τρελλοί, ενώ στον τόπο της εκρήξης είχε δυο πτώματα. Ευκαιρία βλέπετε ζητούν οι φανταροι του μοναρχοφασισμού να τ'όβάλουν στα πόδια.

Αρχίσαν το τραγούδι οι νεολαίοι και σαν φωτιά μεταδόθηκε και στις γυναίκες. Γελοούσαν με τον θάνατο.

Η διμοιρία ήταν πολύ πίσω και δεν ήξερα τί έκανε, ένας σύνδεσμος όμως πηγαινοερχόταν φέρνοντας τις οδηγίες του Πολιτικού Επιτρόπου Γαρέφη.

Η πραγματική μάχη δεν άρχισε ακόμη. Οι Μπουραντάδες προετοίμαζαν το έδαφος με άσταμάτητες βολές όλμων που όργωναν το ύψωμα όλοϋθε μας.

«Θάγουμε καλό πανηγύρι, μουπε ο γέρος—δεν ήταν γέρος μα έτσι τον έλεγαν οι άλλοι.

Και ξάφνου άκούστηκαν φωνές «Άέρα! Άέρα!» Ήταν οι συναγωνίστριες που άρχισαν να βάζουν από το βράχο τους. Οι Μπουραντάδες πλησίασαν αρκετά, κινούμενοι από δυο κατευθύνσεις εναντία του με πάνω από 100 άντρες. Κ' οι όλμοι έβαλλαν διαρκώς το βράχο. Ο έχθρος έστρεφε όλη του την προσοχή πάνω στην κατάληψη του, γιατί δεσποζε όλου του άλλου ύψωματος.

Στους δικούς μας τομείς η κατάσταση ήταν στατική. Η όλη δράση περιοριζόταν στο σφυροκόπημα των θέσεων μας. Έτσι κύταζα μ' άγωνία τον άριστο άγώνα πάνω στο βράχο. 10 λιανοτούφεκα και ένα όπλοπολυβόλο ενάντια σ' 100 με όλμους, πολυβό-

λα κι' αυτόματα. Στα διαστήματα των εκρήξεων των όλμων τονώναμε τ' αυτί μας για ν' άκούσουμε τα όπλα μας πουβάζαν. Τ' όπλοπολυβόλο δεν θάχε καμιά εμπλοκή.

«Μανάχα ο έβαλαν τούτη τη φορά», ψιθύρισε στον έαυτό του ο γέρος. Μα οι Μπουραντάδες δεν προχωρούσαν. Έμειναν στα τριάντα μέτρα και ταμπουρώθηκαν. Οι μαχητριές μας έβαζαν σταθερά και στα σίγουρα. Και νάσου βλέπουμε μια να ξεκολλάει από το βράχο και να κυλάει προς τα κάτω. Τον είδαν οι Μπουραντάδες και του έβαζαν.

«Θέλουμε σφαίρες, μας έλειψαν», μας είπε λαχανιασμένη.

«Δεν θα τους αφήσουμε να περάσουν», μας φώναξε ενώ έτρεχε πίσω στη θέση της. Κι' ήταν η πρώτη τους μάχη κι' ο βράχος χανόταν μέσα στην καπνιά των βλημάτων.

3 ώρες κράτησε, έτσι η μάχη. Στους τρεις τομείς οι Μπουραντάδες δε μπόρεσαν να κάνουν ούτε ένα βήμα μπροστά. Και το ύψωμα καιγόταν μέσα στη φωτιά. Μα το κρατούσαν οι μαχητές του Δ. Σ. κι' απέναντί τους βρισκόταν ένας στρατός που αντιπροσώπευε οτι δεν μίσησαν παραπάνω στη ζωή τους.

Και να μέσα από την παραζάλη της μάχης, μέσα από την κόλαση της φωτιάς, ακούστηκε ένα βουητό που μεγάλωνε και δυνάμωνε και ξεκαθάριζε όλοένα: «Μάρκος!» «Μάρκος!»

Ήταν η διμοιρία κι' έτρεχε προς το μέρος μας. Κατατρόπωσε την Ίλη ιππικού, την καταδίωξε, κι' έρχόταν να διώξει και απ' εδώ τους Μπουραντάδες. Κ' ήτανε λυσσασμένα τα πάλληκάρια γιατί βρήκαν τον συναγωνιστή τους Χατζάκη που τον πιάσαν το πρώτο σφαγμένο.

Δεν έπαυσε παρά μισή ώρα κι' οι Μπουραντάδες έφευγαν και από τη δική μας πλευρά. Σαν τσακάλια έτρεχαν τα πάλληκάρια μας στον κατήφορο ενώ έβαζαν διαρκώς κ' οι Μπουραντάδες πανικόβλητοι έτρεχαν προς τα αυτοκίνητα που τους περιμενάν στο δημόσιο δρόμο. 17 νεκρούς και τραυματίες είχαν.

Οι συναγωνίστριες πάνω στο βράχο τραγουδούσαν και έβαζαν τις τελευταίες τους σφαίρες. Ήτανε πανηγύρι πιά. Όλοι φώναζαν και γελοούσαν και ο Πολιτικός Επίτροπος ήθελε να σύρει το χορό. Οι μπαρουτοκαπνισμέ-

νες θρησιτάδες κατέβαιναν από το βράχο φωνάζοντας: «τοός φάγαμε», κ' οι συναγωνιστές τις χειροκροτούσαν.

Το βράδυ τραγουδήσαμε και χορέψαμε πάνω στο Ζωντάντεπε. Μα η ιστορία είχε και την τραγική της πλευρά. Μια συναγωνίστρια έκλαιε. Σκοτώθηκε η αδελφή της άπάνω στο βράχο, εκεί κοντά της: «Έπεσε για την λευτεριά», της έλεγαν οι άλλες ενώ κείνη σφούγγιζε τα μάτια της.

Για τους μαχητές του Ζωντάντεπε τούτη δεν ήταν καμιά ξεχωριστή μέρα. Κάθε μέρα κτυπιούνται με τους Μπουραντάδες κι' όταν εκείνοι δεν έβγαίνουν σ' επίθεση, πηγαινάν οι δικοί μας να του εβρούν μέσα στ' άντρα τους.

Ο Δ. Σ. δεν ξέρει τί πάει να πει ανάπαυλα. Τους φασίστες κτυπά μέσα στα φρούρια τους όπως ο ήρωας σκοπευτής Σάκης, που τάβαλε μέσα στο Διδυμότειχο μ' ολάκερη δύναμη χωροφυλακής με τους δυο του συντρόφους. Τους κτυπά στις συγκοινωνίες του όπως οι σαμποταριστές Όρφέας και Διάκος που άνατίναξαν μέσα σ' 3 μήνες 20 άμαξοστοιχίες. Και κείνοι που κτυπούν είναι ήρωες όπως ο Τζιτζιλής, που όταν πιάστηκε αιχμάλωτος πήδηξε πάνω στη νάρκη φωνάζοντας: «Έτσι πεθαίνουν οι μαχητές του Δ. Σ.», παίρνοντας μαζί του στο θάνατο ο μοναρχοφασίστες.

Κι' ο πόλεμος τούτος είναι άνελέητος. Ο Δ. Σ. δεν πρόκειται να κατάρθει τα όπλα προτού συντρίψει όριστικά το μοναρχοφασισμό και τον θάψει.

Μα κ' η πάλη αυτή είναι σκληρή, άδυσώπητη, αίματηρή. Τα αίμα χύνεται σαν ποτάμι και τούτο είναι αίμα έλληνικό, αίμα λαϊκό, ανεξάρτητα του αν χύνεται στην πλευρά του μοναρχοφασιστικού στρατού.

Μα τον πόλεμο δεν τ'όθελσε ο Λαός. Του τον έπέβαλαν οι ξένοι. Κι' όταν ο λαός πρόσφερε το χέρι του για συμφιλίωση, οι δολοφόνοι τον κτυπούσαν με το μαχαίρι πισώπλατα. Και σαν μόνη σωτηρία για το λαό άπόμεινε το όπλο και τ'ό βουνό.

Ο Δ. Σ. μάχεται σήμερα για τη σωτηρία της Έλ' άδας και του λαού της, που πάν να τον πνίξουν τα μάτοβαμμένα πλοκάμια του ίμπεριαλιστικού τέρατος. Και τούτη η τιτάνια πάλη του Έλληνικού λαού είναι κομμάτι άναπόσπαστο

Του συνεργάτη μας Π. ΠΑΙΟΝΙΔΗ

της παγκόσμιας πάλης του δημοκρατικού στρατόπεδου ενάντια στους Ίμπεριαλιστές μακελλάρηδες για την ειρήνη και τη δημοκρατία. Κ' είναι άγώνας στις προχωρημένες έπαλξεις στην πρώτη γραμμή, και σαν τέτοιος ζητά την συμπάρασταση όλων των λαών.

Η χαρά των μαχητών του Γράμμου, του Ζωντάντεπε, του Μωρηά και της Ρούμελης είναι μεγάλη όταν άκούνε για τις εκδηλώσεις αλληλεγγύης των λαών για τον άγώνα του. Και τελευταία ένοιωσαν πολλές τέτοιες χαρές.

Μα οι Παρτιζάνοι του Μάρκου έχουν τ'ό δικαίωμα επίσης να περιμένουν συγκεκριμένη, υλική βοήθεια από τους φίλους τους. Τα παιδιά τους θέλουν προστασία κ' εκείνοι θέλουν φάρμακα, που δεν έχουν.

Χιλιάδες επίσης άδελφοί, πατέρες, φίλοι τους βρίσκονται στα μπουντούμια του μοναρχοφασισμού και κινδυνεύουν από στιγμή σε στιγμή να έξεντωθούν. Τούτοι οι δημοκρατικοί πολίτες, ήρωες της πρώτης αντίστασης οι παραπάνω, πρέπει να σωθούν και μπουρούν να σωθούν όταν κινηθούν δραστήρια οι λαοι κι' άπαιτήσουν τη σωτηρία τους.

Το καθήκον τού άπέναντι στην παγκόσμια υπόθεση της ειρήνης τ'ό κάνει με τ'ό παραπάνω ο Έλληνας Λαός. Οι μαχητές του Δ. Σ. έχουν ανεβάσει τον ήρωισμό τους σ' ένα ψηλότερο σκαλοπάτι. Ο άγώνας τους είναι άμιλλα θανάτου για τ'ά ανώτερα και εύγενικότερα ανθρώπινα ιδανικά. Η πάλη τους είναι πάλη ήμιθέων.

Και ένας τέτοιος λαός δεν μπορεί παρά να νικήσει.